

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. Θ' 1-8)

8 ΙΟΥΛΙΟΥ 2018

Οι λογισμοί μας, καθορίζουν τη ζωή μας

«Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;»

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, αγαπητοί χριστιανοί, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, θεράπευσε ένα παράλυτο άνθρωπο. Μπήκε στο πλοίο, πέρασε τη θάλασσα της Γαλιλαίας και έφθασε στην πόλη του, την Καπερναούμ. Εκεί πήγε σε ένα σπίτι και άρχισε το έργο του. Να μιλά, δηλαδή, για τη Βασιλεία του Θεού. Του φέρνουν σε λίγο ένα παράλυτο πάνω σε ένα κρεβάτι. Βλέποντας την πίστη τους, γυρίζει και λέγει στον άρρωστο: «Κουράγιο παιδί μου, σου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου». Σαν βάλσαμο έπεσαν τα λόγια του Χριστού στον παράλυτο. Όμως τα ίδια λόγια έπεσαν διαφορετικά στις καρδιές των γραμματέων. Οι γραμματείς ήταν, θα λέγαμε, οι θεολόγοι της εποχής. Αυτοί που γνώριζαν τη θρησκεία. Αυτοί που δίδασκαν για το Θεό τους ανθρώπους. Όμως, φαίνεται ότι δεν είχαν καλή επαφή με το Θεό. Οι καρδιές τους ήταν σκληρές. Γέμισαν πάθη. Ζήλευαν τον Χριστό και τον μισούσαν. Τον ακολουθούσαν, για να τον κατασκοπεύουν. Μήπως και ακούσουν κάτι, για να τον κατηγορήσουν.

Μόλις, λοιπόν, άκουσαν το «ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου», οι καρδιές τους σκέφθηκαν πονηρά: «Ποιος είναι αυτός που συγχωρεί αμαρτίες; Πώς τολμά να θέτει τον εαυτό του στη θέση του Θεού;» Δεν είπαν τίποτε. Δεν πρόλαβαν καν να αλληλοκοιταχτούν. Μόλις δημιουργήθηκαν οι σκέψεις αυτές μέσα τους, αμέσως, το θείκό βλέμμα του Κυρίου τις είδε και τις διάβασε. «Γιατί σκέφτεστε πονηρά στις καρδιές σας;» Στη συνέχεια τους ρωτά: «Ποιο είναι πιο εύκολο να

πω στον παράλυτο: Συγχωρούνται οι αμαρτίες σου, ή σήκω πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου;»

Σαν να τους έλεγε, δηλαδή: «Εσείς, αφού με θεωρείτε απλό άνθρωπο, νομίζετε ότι για μένα είναι πιο εύκολο να πω ότι συγχωρούνται οι αμαρτίες σου; Αφού δεν μπορεί να αποδειχθεί αν πράγματι συγχωρέθηκαν. Κάνω λοιπόν το πιο δύσκολο για σας». Ο Κύριός μας τότε, γυρίζει και λέει στον παράλυτο: «Σήκω πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου». Το θαύμα έγινε και ο κόσμος δόξαζε το Θεό.

Θεράπευσε τον παράλυτο, πρώτα ψυχικά και μετά σωματικά. Θεράπευσε τον παράλυτο που με πίστη τον πλησίασε. Δε θεράπευσε τους παράλυτους στη ψυχή γραμματείς. Προσπάθησε να τους θεραπεύσει. Αυτοί δε δέχθηκαν τη θεραπεία. Όταν τους λέει «Ίνα τί υμείς ένθυμείσθε πονηρά έν ταίς καρδίαις ύμών», τους βγάξει την ακτινογραφία. Τους καλεί να θεραπεύσουν την πονηριά τους. Τους καλεί να σκεφτούν γιατί γεννήθηκαν μέσα τους αυτές οι σκέψεις.

Καθημερινά γενιούνται στο μυαλό μας χιλιάδες σκέψεις, αδελφοί μου. Αραγε ελέγχουμε αυτούς τους λογισμούς; Πολλές σκέψεις προέρχονται από τον εσωτερικό μας κόσμο. Από τις εμπειρίες μας, τα διαβάσματά μας, τα ακούσματά μας, το υποσυνείδητό μας. Για άλλες μπορεί να ευθύνεται κάποιο πάθος. Όπως στην περίπτωση των γραμματέων του σημερινού ευαγγελίου. Ο φθόνος τους για το Χριστό ήταν η αιτία των πονηρών τους σκέψεων.

Αυτές τους οι σκέψεις ήταν λογικές και κατ' αρχάς σωστές. Πράγματι, μόνο ο Θεός μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες. Όμως, ενώ η σκέψη τους ήταν λογική και σωστή, έβγαινε από ένα πάθος. Εκείνο του φθόνου και της ζήλειας τους: «Γιατί να ακολουθεί τον Χριστό ο κόσμος και όχι αυτούς;» Ο Κύριος προσπαθεί να τους βοηθήσει να προβληματιστούν. Να σκεφτούν: «Καλά, μόνο ο Θεός μπορεί να

συγχωρεί αμαρτίες. Μήπως είναι αυτός ο Θεός; Πως δικαιολογούνται τα τόσα θαύματα που επιτελεί;»

Το πάθος δεν τους άφηνε να λειτουργήσουν με ειλικρίνεια. Αυτό που λίγο-πολύ κάνουμε όλοι μας. Όταν ρωτάμε «γιατί, Θεέ μου»; ουσιαστικά προσπαθούμε να διορθώσουμε τον Κύριο. Αμφισβητούμε την ικανότητά του να κυβερνά τον κόσμο. Αμφισβητούμε την αγάπη του. Απολυτοποιούμε και μεις τη λογική μας, που μολύνεται από τα πάθη. Γι' αυτό χρειάζεται να προβληματιστούμε από τη στάση των γραμματέων. Να μην τους μοιάσουμε. Εμείς να δεχθούμε τη θεραπευτική ενέργεια του Θεού, που συνεχώς, με τα διάφορα γεγονότα της ζωής μας, ασκεί για τον καθένα μας.

Δεν υπάρχει περίπτωση να σταματήσουν οι σκέψεις. Δεν είναι αμαρτία να έρχονται κακές σκέψεις. Φτάνει να μάθουμε να τις διαχειριζόμαστε. Το πρώτο που έχουμε να κάνουμε είναι να φιλτράρουμε τις σκέψεις μας. Συνεχώς να ρωτάμε: «Τι είναι αυτό που σκέφθηκα τώρα; Από πού μπορεί να προέρχεται; Περνά αυτή η σκέψη από το κόσκινο της συνείδησής μας; Τι λέει ο λόγος του Θεού;» Συνεχώς, αδελφοί μου, να αφουγκραζόμαστε τον Χριστό να μας ρωτά: «Ίνα τί υμείς ένθυμείσθε πονηρά έν ταϊς καρδίαις υμῶν;» Όπως, τότε, τους γραμματείς.

Το επόμενο βήμα μας είναι η απόκρουση των λογισμών ή η υλοποίησή τους. Αν ο λογισμός είναι κακός, προέρχεται από πάθος ή από τον πονηρό, τον διώχνουμε αμέσως από το μυαλό μας. Αποφασιστικά, χωρίς χρονοτριβή. Πριν αρχίσει να μας επηρεάζει. Λέμε: «Δεν το θέλει αυτό ο Θεός, δεν με συμφέρει, δεν με οδηγεί στον παράδεισο, αλλά στην κόλαση». Τέλος! Αν ο λογισμός είναι καλός, είναι από το Θεό, τότε προχωρούμε χωρίς αναβολές στην υλοποίηση του. Αν δυσκολευόμαστε να ξεχωρίσουμε τους λογισμούς μας, ρωτάμε τον πνευματικό μας.

Οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας, μάς διδάσκουν την μονολόγιστη προσευχή. Το «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με». Με την συνεχή αυτή επίκληση του θείου ελέους, καθαρίζει ο νους μας από πλήθος βασανιστικών λογισμών. Η προσευχή δεν αφήνει τους κακούς λογισμούς να κυριαχήσουν μέσα μας. Να μας οδηγήσουν σε λάθος κινήσεις. Σε συγκρούσεις με άλλους ανθρώπους, σε πράξεις και λόγια που θα κάνουν ζημιά στη ψυχή μας και στις ψυχές των συνανθρώπων μας.

Είναι πολύ βασικό το θέμα των σκέψεων. Από αυτές προέρχονται όλες οι αμαρτίες, τα εγκλήματα, οι πόλεμοι. Από τις σκέψεις προέρχονται και όλα τα καλά, οι αρετές και ό,τι σπουδαίο έγινε στην ανθρωπότητα. Αν μάθουμε να χαλιναγωγούμε και ελέγχουμε την όποια σκέψη μας, η πρόοδος στην πνευματική μας ζωή θα είναι πολύ μεγάλη. Αλλά και η καθημερινή μας ζωή θα βελτιωθεί θεαματικά. Θα γλυτώσουμε από πολλές παγίδες και περιπέτειες. Οι μέρες θα κυλούν πιο όμορφα και ευτυχισμένα για όλους, για τις οικογένειες, για τις κοινωνίες, για όλη την ανθρωπότητα. Αμήν!

Χρυσόστομος Παπαδόπουλος Θεολόγος